کسب و کار

بحران‌ها از نگاه مدیران ارشد

در چند سال اخیر، دنیا با بحران‌های همزمان و متعددی همراه بوده است: از درگیری‌های ژئوپلیتیک گرفته تا بلایای زیست محیطی، عمیق‌تر شدن شکاف‌های سیاسی و اجتماعی، اختلالات در زنجیره‌های ارزش و تحولات بر هم زننده تکنولوژی. بسیاری معتقدند این بحران‌ها واقعیت جدید دنیا هستند و به نظر نمی‌رسد پیچیدگی‌ها به این زودی‌ها رفع شوند. کارشناسان نشریه هاروارد اخیرا با گروهی از مدیران ارشد شرکت‌های بزرگ آمریکایی و اروپایی ملاقات کرده‌اند تا درباره چگونگی رهبری سازمان در گیرودار بحران‌های فعلی جهان صحبت کنند. این شرایط چالش برانگیز استرس قابل توجهی به این رهبران و کارکنانشان وارد کرده است.
آنچه از دل این گفت‌وگوها بیرون آمده این است که رهبران سازمانی باید مدلی فراتر از «مقاومت» یا واکنش به این شوک‌های بی‌پایان داشته باشند. گرچه رفتن به لاک دفاعی گاهی یک تاکتیک ضروری است اما به تنهایی کافی نیست. در عوض، رهبران باید اطمینان حاصل کنند که سازمانشان در این بستر جدید می‌تواند «پیشرفت» کند. شش استراتژی که به تحقق این هدف کمک می‌کنند از این قرارند:

۱- از خودتان مراقبت کنید
بحران‌ها استرس‌زا هستند و پیامدهای احساسی زیادی ایجاد می‌کنند. از زمان پاندمی کرونا سازمان‌ها به اهمیت تندرستی و سلامت کارکنان خود آگاه‌تر شده‌اند. یکی دیگر از لازمه‌ها در دوران بحران‌ها، برگشت‌پذیری است که یعنی توانایی پیش‌بینی، آماده‌سازی، واکنش و تطابق با تحولات (چه در مقیاس فردی و چه سازمانی). به زبان ساده‌تر، برگشت‌پذیری یعنی توانایی ریکاوری و بازیابی خود پس از مواجهه با بحران. مدیرانی که با آنها صحبت شده به این نتیجه رسیده‌اند که به منظور ایجاد برگشت‌پذیری سازمانی، باید محیطی حمایتگر برای کارکنان فراهم کنند و هوای کارکنان خود را داشته باشند.

۲- بر اساس ارزش‌ها رهبری کنید
ارزش‌ها و اصول اساسی سازمان به ما یادآوری می‌کنند که چه چیزهایی مهمند. با اتکا به آنها دیگر در مه «ابهامات و عدم‌اطمینان» گم نمی‌شویم. در جهانی که ویژگی اصلی‌اش، نوسان و بی‌ثباتی است، مدیران بر اهمیت رهبری سازمانی حول محور اصول و ارزش‌ها تاکید دارند، چرا که ارزش‌ها پایدار می‌مانند حتی وقتی محیط ناپایدار است. این اتفاقی است که در شرکت لوازم الکترونیکی «بست بای» افتاد که یکی از نویسندگان این مقاله (هوبرت) زمانی مدیرعاملش بود. در گیرودار کرونا، مدیرعامل فعلی «کوری بری» یک روز یک جلسه فوری با تیم رهبری سازمان تشکیل داد و با مدیران کل فروشگاه‌ها نیز تماس گرفت تا با هم چاره‌ای برای این بحران بیندیشند.

۳- فرصت‌ها را شناسایی کنید
حتی در دل چالش‌زاترین موقعیت‌ها نیز فرصت‌هایی وجود دارد. مدیران ما توصیه می‌کنند که برای کشف بهترین فرصت‌ها از دفتر کار خود خارج شوید، به بازار بروید، به صحبت‌های مشتریان و کارکنان خط مقدم گوش دهید. نیازهایشان را درک و نحوه تامین آنها را مشخص کنید. در اوج شرایط بحرانی کرونا، تضمین ایمنی کارکنان و مشتریان از طریق ایجاد یک محیط تمیز و ضدعفونی، برای رستوران‌ها و هتل‌ها یک ضرورت حیاتی بود. شرکت «اکولب» در بحبوحه تعطیلی گسترده تاسیساتشان بودند که تهدیدی برای کسب و کار بود.

۴- هدف اصلی خود را بازنگری کنید
شوک‌های خارجی گاهی موجودیت یک کسب و کار یا حتی کل صنعت را به چالش می‌کشند. همزمان با گسترش و شدت یافتن اثرات تغییرات آب و هوایی، مکانیزم‌های انباشت ریسک به اوج خود رسیده تا جایی که بیمه‌گذاران به راه‌های جایگزین فکر می‌کنند. نگرانی‌ها درباره چنین ابهاماتی باعث شد شرکت بین‌المللی بیمه «اکسا» به مدیرعاملی «توماس بیرل» کسب و کار خود را در رابطه با «نیاز اساسی مشتری برای محافظت در برابر ریسک» بازآفرینی کند. آنها نقش شرکت بیمه را از «پرداخت‌کننده خسارت» به «شریک مشتریان برای کمک به حذف ریسک» تغییر دادند.

۵- پیروزی را باز تعریف کنید
مدیران ما خواهان تعریف مجدد «برنده شدن» در این فضای جدید هستند. طی سال‌های اخیر، دیدگاه بسیاری از کارکنان در مورد کار و مسیر حرفه‌ای تغییر کرده. مثلا نظرسنجی منتشر شده در وبسایت «اچ بی» نشان می‌دهد که تنها ۲۷ درصد کارکنان دانش‌ورز رابطه سالمی با کار دارند. نظرسنجی دیگر نیز حاکی از آن است که اغلب کارکنان بیشتر به تاثیر شرکتشان بر جهان اهمیت می‌دهند تا به معیارهای سنتی موفقیت کسب و کار، از جمله معیارهای مالی. شرکت تجهیزات پزشکی مدترونیک با مأموریت «کاهش درد، بازیابی سلامت و افزایش طول عمر» به فرهنگ هدف‌محور مشهور است.
یکی از معیارهای کلیدی‌اش این است که چند ثانیه طول می‌کشد تا سلامت یک نفر دیگر به واسطه استفاده از محصولات مدترونیک بازیابی شود. طی ۳۰ سال، این رقم از ۱۰۰ ثانیه به «دو نفر در هر ثانیه» رسیده. موتور محرکه کارکنان این شرکت، ارزش سهامداران نیست، بلکه این معیار هدف‌محور است که به آنها انگیزه می‌دهد تا با محصولات باکیفیت و نوآورانه نیازهای انسان را رفع کنند.

۶- انرژی بیافرینید
شرایط فعلی، انرژی کارکنان را تحلیل می‌برد. پس مسئولیت اصلی رهبران سازمان این است که «مدیر ارشد انرژی‌آفرینی» شوند. «آلن مولالی» مدیرعامل فورد با منش آرام، مثبت و در عین حال سختگیرانه‌اش، وقتی شرکتش را دگرگون کرد به این معروف بود که به همه انرژی می‌بخشد. در آن دوران، فورد با ضرر مالی ۱۷ میلیارد دلاری مواجه بود اما او به رغم این استیصال، چشم‌اندازی الهام‌بخش برای شرکت تعیین کرد، یک استراتژی برنده طراحی کرد و محیطی مبتنی بر عملکرد ایجاد کرد تا همه بدون ترس بتوانند درباره مشکلات عملکردی صحبت کنند و به راحتی از یکدیگر کمک بگیرند.

سخن آخر
برای موفقیت در یک جهان آکنده از هرج و مرج، سازمان‌ها به رهبرانی با قدرت فروتنی، شخصیت و قطب‌نمای اخلاقی نیاز دارند. آنها با انطباق و یادگیری مداوم، سازمان را مجهز می‌کنند تا بتواند از این دریای متلاطم با موفقیت عبور کند.

مترجم: مریم مرادخانی
منبع: HBR

معاون مالی و اقتصادی شهرداری کرج خبر داد:

پیاده‌سازی سامانه هوشمند مدیریت ناوگان حمل و نقل در شهرداری کرج

معاون مالی و اقتصادی شهرداری کرج گفت: در راستای بهینه سازی و مدیریت هوشمندانه هزینه های وسایط نقلیه سبک در استیجار شهرداری کرج، تصمیمات لازم بر اساس اجرای تبصره بودجه سال جاری اتخاذ شد.

به گزارش پیام آشنا، جلسه ای با حضور علی سلطانی مقدم، معاون مالی و اقتصادی شهرداری کرج و همچنین معاون محیط زیست و خدمات شهری، مدیر کل پشتیبانی، رئیس سازمان فناوری اطلاعات و ارتباطات، رئیس سازمان حمل و نقل بار و مسافر برگزار شد.
علی سلطانی مقدم گفت: در این جلسه مقرر شد به منظور بهینه سازی مناسب در هزینه ها سامانه هوشمند مدیریت ناوگان حمل نقل (خودروهای استیجاری) در ساعات اداری و هزینه کرد بابت کرایه وسایط نقلیه سبک صرفا بر اساس پیمایش صورت گیرد.
معاون مالی اقتصادی شهرداری کرج افزود: با این روش هوشمند سازی علاوه بر استفاده بهینه در مصرف سوخت، شاهد کاهش رفت و آمد های غیرضروری در ساعات اداری و همچنین هوشمند کردن استفاده از ناوگان حمل و نقل سبک استیجاری در خدمت شهرداری کرج خواهیم بود.

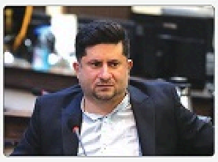

در سال ۱۴۰۲؛

آتش نشانان کرجی بیش از ۱۱۰۰۰ عملیات انجام دادند

رئیس سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری کرج گفت طی سال ۱۴۰۲ آتش نشانان به ماموریت ۴ هزار و ۲۱۱ مورد حریق و ۶ هزار و ۸۸۳ مورد حادثه اعزام شده‌اند.

به گزارش پیام آشنا، محمد بسلولی گفت: طی سال ۱۴۰۲، با حضور ۴۴ هزار و ۷۵ نیروی عملیاتی (نفر ساعت) مستقر در ۳۲ ایستگاه به مدت ۱۱ هزار و ۲۶۵ ساعت عملیات و با استفاده از تجهیزات و تعداد ۱۶ هزار و ۸۸۶ دستگاه خودروی عملیاتی به ۴ هزار و ۲۱۱ مورد حریق و ۶ هزار و ۸۸۳ مورد حادثه رسیدگی کردند.
وی با اشاره به اینکه ۸ هزار و ۵۹۶ مورد استقرار در سطح شهر کرج با حضور آتش نشانان صورت گرفته است، اضافه کرد: در سالی که گذشت ۳ هزار و ۸۹۷ مورد نجات یافته، ۹۹۹ مصدوم و ۱۹۹ فوتی در حادثه‌هایی که رقم خورد داشته‌ایم.
رئیس سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری کرج گفت: در حوزه ایمنی و پیشگیری تعداد ۹۹۰ مورد صدور جواز و ۱ هزار و ۸۲۹ مورد تائیدیه ایمنی صادر شده به گفته پسلولی صدور ۲۶۱ مورد گواهی جهت علت حریق و تعداد ۱ هزار و ۱۱ مورد بازدید از اماکن تصرفات سطح شهر، ارائه خدمات مشاوره‌ای به تعداد ۱ هزار و ۳۲۸ مورد، اخطار ایمنی به تعداد ۴۵۱ مورد در حوزه ایمنی شهری، تعداد ۹ مورد بازدید از واحدهای صنعتی، ارائه خدمات مشاوره‌ای به تعداد ۲۴ مورد در حوزه صنایع، بازدید از صنوف به تعداد ۳۷ مورد در حوزه اصناف از دیگر اقدامات صورت پذیرفته است.
وی اضافه کرد: در حوزه آموزش و تربیت بدنی برگزاری ۷۴۷ دوره آموزش ایمنی و آتش نشانی ویژه شرکت‌ها، مدارس، ادارات و داوطلبین با حضور ۵۸ هزار و ۳۸۵ کارآموز به مدت ۳ هزار و ۶۵۲ ساعت با همکاری ۹۳۳ مربی، چاپ و توزیع ۷ هزار برگ بروشور آموزشی بین شهروندان در حوزه آموزش شهروندی، برگزاری ۳۱ دوره آموزشی ضمن خدمت با حضور ۱ هزار و ۴۱۵ فراگیر از پرسنل سازمان با همکاری ۱۲۱ مربی به مدت ۷۹۷ ساعت در حوزه آموزش درون سازمانی و ثبت نام ۳۰۰ نفر آتش نشان داوطلب از دیگر اقدامات سازمان طی یک سال گذشته است.

صدور هزار و ۴۲۴ پروانه ساختمانی در سال ۱۴۰۲

معاون شهرسازی و معماری شهرداری کرج گفت: تا پایان اسفند سال گذشته در مجموع هزار و ۴۲۴ پروانه ساختمانی در کرج صادر شده است.

به گزارش پیام آشنا، عباس سعیدی کیا اشاره به تعداد پروانه‌های ساختمانی صادره در سال گذشته گفت: تا پایان اسفند سال گذشته در مجموع هزار و ۴۲۴ پروانه ساختمانی در کرج صادر شده است.
وی ادامه داد: میانگین زمانی برای صدور پروانه‌های ساختمانی در مناطق دهگانه حدود ۵۰ روز بوده است.
وی ابراز کرد: طی مدت مذکور هزار و ۶۵۶ پایانکار کلی و ۲۶ هزار و ۵۱۸ پایانکار واحدی در کرج صادر شده است.
معاون شهرسازی و معماری شهرداری کرج گفت: به طور کلی میانگین زمانی صدور پایانکارهای کلی ۵۸ روز و پایانکارهای واحدی نیز حدود چهار روز بوده است.
وی با تاکید بر اینکه با وحدت رویه شاهد کاهش مدت زمان صدور پروانه و تسهیل و تسریع فرایند سیستمی در قالب خدماتی که توسط معاونت شهرسازی و معماری ارائه می‌شود هستیم، توضیح داد: این همکاری درون سازمانی بین سازمان آتش نشانی، پارک‌ها و فضای سبز، پسماند و... و هم چنین تعامل با نظام مهندسی استان البرز اتفاق افتاده است.
سعیدی کیا گفت: معاونت شهرسازی و معماری تلاش دارد تا بتواند با سیستمی نمودن فرایندهای ارائه خدمات هرچه سریع‌تر به سمت تحقق شهرداری تمام الکترونیک گام بردارد.

کلیدبرای حاشیه‌نشین‌ها

ماجرای غفلت ایران از «۴ شاخص کیفیت اجتماعی» در سیاستگذاری برای کاهش فقر مسکن

دفتر اسکان بشر ملل متحد هبیتات - که طی حدود نیم‌قرن گذشته، نسخه‌های سیاستی و کمک‌های فنی به کشورها برای «کاهش فقر مسکن» و «تامین سرپناه مناسب» ارائه داده، کلید ورود دولت‌ها به مناطق حاشیه‌نشین و سکونتگاه‌های غیررسمی را غیر از آنچه در ایران طراحی شده است، معرفی می‌کند. برنامه‌های ساختمانی ویژه دهک‌ها یک خطای غیراقتصادی دارد.

نمایی از پروژه مسکن حمایتی برای فقرا در آفریقا تحت نظارت هبیتات

صدیقه نژادقربان: دفتر اسکان بشر ملل متحد «هبیتات» طی نزدیک به نیم قرن فعالیت خود، دست‌کم چهار «دستورکار کلان» برای سیاستگذاری دولت‌ها در جهان در حوزه «تامین مسکن مناسب و کاهش فقر مسکن» در نظر گرفته که آخرین آنها «مسکن در مرکز» است. هبیتات سال ۲۰۰۰ بعد از مرور عملکرد کشورها در این حوزه، توصیه کرد «دولت‌ها برای تامین مسکن موردنیاز اقشار ضعیف و فقیر جامعه باید از تمرکز انحصاری بر ساخت مسکن خارج شوند و به سیاستگذاری مستقیم در بازار زمین، مالی مسکن و مقررات شهری رو بیاورند». بعد از آن در ۲۰۱۵، نسخه پیشرفته این توصیه جهانی به صورت «اقدام دولت‌ها برای بهبود عرضه مسکن مقرون به صرفه روی زمین‌های دارای خدمات شهری و سکونتی در مرکز» ارائه شد. از نگاه این نهاد جهانی، «مسکن فراتر از یک سقف و چهار دیوار» است و اگر دولت‌ها این گونه به این بخش نگاه کنند، سیاست‌های تامین مسکن به هدف اصابت می‌کند.

اهداف نهفته در نسخه هبیتات

جمعیت شهری در بیشتر نقاط جهان رو به افزایش است و حدود ۸۰۰ میلیون نفر در فقر مطلق به سر می‌برند. تخمین زده می‌شود که یک‌سوم جمعیت شهری در محله‌های فقیرنشین و سکونتگاه‌های غیررسمی زندگی می‌کنند که اغلب به مسکن مناسب، زیرساخت‌ها یا خدمات اولیه دسترسی ندارند. بسیاری از فقرای شهری که قادر به خرید زمین رسمی یا بازار اجاره نیستند، در سکونتگاه‌ها و محله‌های فقیرنشین غیررسمی زندگی می‌کنند که اغلب فاقد حقوق قانونی مالکیت هستند. علاوه بر این، سکونتگاه‌های غیررسمی اغلب در مکان‌های خطرناک مانند دشت‌های سیلابی و نزدیک به زباله‌های صنعتی قرار دارند. از این رو، دفتر اسکان بشر ملل متحد (UN-Habitat) و دولت‌ها از طریق دسترسی به زمین، مقررات غیرتبعیضی برای فقرای شهری، تعهد به ارائه خدمات فراگیر، اجرای سیاست‌ها و پروژه‌ها برای بهبود و جلوگیری از زاغه‌نشینی، نقش حیاتی در رسیدگی به این چالش‌ها دارند.
رویکرد مسکن سازمان ملل متحد بر اساس دستورات، قطعنامه‌ها، برنامه‌های استراتژیک و پروژه‌هاست. از زمان اولین کنفرانس سازمان ملل متحد در مورد سکونتگاه‌های بشری که در سال ۱۹۷۶ برگزار شد و مرکزی را ایجاد کرد که بعدا به هبیتات تبدیل شد، آژانس موظف شد فعالیت‌های اسکان بشر را در سیستم سازمان ملل هماهنگ کند. ماموریت آن، ترویج توسعه سکونتگاه‌های بشری پایدار از نظر اجتماعی و زیست محیطی و دستیابی به سرپناه کافی برای همه است. بر اساس دستور آن، «مسکن» هسته اصلی کار هبیتات است و در دو سطح اجرا می‌شود. در «سطح عملیاتی»، هبیتات پروژه‌ها و برنامه‌های همکاری فنی مرتبط با مسکن را بر عهده می‌گیرد. در «سطح هنجاری»، به دنبال تاثیرگذاری بر دولت‌ها و بازیگران غیردولتی در تدوین، اتخاذ، اجرای سیاست‌ها، هنجارها و استانداردهای مساعد برای دسترسی به مسکن مناسب و مقرون به صرفه است. در دومین کنفرانس سازمان ملل متحد در مورد سکونتگاه‌های بشری که در سال ۱۹۹۶ برگزار شد، دولت‌ها دستور کار اسکان را به عنوان یک برنامه اقدام جهانی برای تحقق دو هدف هبیتات یعنی «سرپناه کافی برای همه» و «توسعه پایدار سکونتگاه‌های بشری» در دنیای شهرنشینی پذیرفتند. علاوه بر این، پس از کنفرانس دوم هبیتات، مجمع عمومی سازمان ملل متحد توصیه کرد که دفتر کمیسارای عالی حقوق بشر سازمان ملل (OHCHR) و هبیتات یک برنامه جهانی برای ترویج و اجرای حق مسکن مناسب ایجاد کنند. متعاقبا استراتژی پناهگاه جهانی تا سال ۲۰۰۰ (GSS ۲۰۰۰) توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد در دسامبر ۱۹۸۸ به تصویب رسید که هدف آن تغییر سیاست‌های مسکن از تمرکز انحصاری بر ساخت خانه‌ها به رویکردی جامع‌تر است که شامل مداخلات دولت مربوط به زمین، امور مالی، مقررات، برنامه‌ریزی، زیرساخت‌ها و بازارهای مسکن بود.
تصویب دستور کار هبیتات منجر به سیاست‌های مختلفی شد که حق مسکن مناسب را به رسمیت شناخت و منجر به افزایش تعداد کشورها شد که حق مسکن مناسب را در قوانین اساسی خود به رسمیت شناختند. این امر همچنین باعث توسعه تعدادی از مطالعات، گزارش‌ها و کمپین‌های هبیتات در مورد قوانین حقوق مسکن شد. دو کمپین جهانی، یعنی کمپین جهانی «تصدی امنیت» و کمپین جهانی «حاکمیت شهری» که توسط هبیتات اتخاذ شد، رویکرد مبتنی بر حقوق توسعه را بیشتر تقویت کرد. به طور خاص، کمپین جهانی تصدی امنیت بر محافظت از اخراج کسانی که در خانه‌های غیررسمی زندگی می‌کنند، از جمله اشاره خاص به تصدی امنیت برای زنان، متمرکز بود. علاوه بر این، هبیتات گروه مشورتی در مورد اخراج اجباری را تاسیس کرد که با کار در زمینه اخراج اجباری و حقوق مسکن مرتبط بود.
ابتکارات دیگر شامل ایجاد برنامه شاخص‌های مسکن و شهرسازی از جمله شاخص‌های حقوق مسکن بود. به رسمیت شناختن شهرها و دولت‌های محلی و همچنین سایر بازیگران موجود در سطح جامعه در بخش‌های دولتی، خصوصی و غیرانتفاعی پیشرفت مهمی بود و نسل جدیدی از سیاست‌های مسکن را تحت تاثیر قرار داده است که مسئولیت‌هایی را در سطح محلی قرار می‌دهد. ارتباط با سایر بخش‌های اقتصاد و اهمیت قائل شدن به قوانین و مقررات، نهادها و ظرفیت مدیریت بخش مسکن در توصیه‌هایی برای اقداماتی جهت فعال کردن بازار مسکن از اهمیت بالایی برخوردار بود. این پیوندها همچنین از اقداماتی برای ایمن‌سازی زمین همراه با ابزارهای مالی و توسعه زیرساخت‌ها حمایت کردند.

رویکرد مسکن در برنامه راهبردی ۲۰۱۹-۲۰۱۴

در برنامه استراتژیک بعدی در دوره زمانی ۲۰۱۹-۲۰۱۴، هبیتات کار اساسی خود را در اطراف هفت منطقه متمرکز مربوط به برنامه‌های فرعی از جمله برنامه فرعی ۵ «مسکن و ارتقای زاغه‌ها» بازسازی کرد. برنامه فرعی ۵ از طریق شعبه ارتقای مسکن و زاغه‌ها و تمامی دفاتر منطقه‌ای هبیتات اجرا شد. این شعبه شامل واحد مسکن و واحد ارتقای کیفیت زندگی در زاغه‌هاست. نتیجه استراتژیک این برنامه فرعی این بود: «مقامات محلی، منطقه‌ای و ملی سیاست‌هایی را برای افزایش دسترسی به گزینه‌های مسکن مناسب و پایدار برای اعضای گروه‌های درآمدی مختلف جامعه و بهبود استاندارد زندگی در محله‌های فقیرنشین موجود اجرا کرده‌اند».
به‌منظور کمک به کاهش فقر و نابرابری، هبیتات از رویکرد «مسکن در مرکز» حمایت می‌کند که بر بهبود عرضه و مقرون به صرفه بودن مسکن جدید از طریق عرضه زمین خدمات‌رسانی شده و فرصت‌های مسکن برای رشد محله‌های فقیرنشین و گسترش انتخاب مسکن در مقیاس مناسب و قیمت مقرون به صرفه تمرکز می‌کند. «مسکن در مرکز» مبتنی بر درک مسکن به‌عنوان چیزی بیش از یک سقف و چهار دیواری، با حق زندگی در امنیت، صلح و کرامت است. این نه تنها ابعاد اجتماعی-توسعه‌ای مسکن را در نظر می‌گیرد، بلکه مردم و حقوق شهروندی را در خط مقدم توسعه پایدار شهری قرار می‌دهد.
هبیتات همکاری فنی را با مقامات محلی، منطقه‌ای و ملی برای طراحی و اجرای برنامه‌هایی برای افزایش عرضه مسکن ارزان‌قیمت و جلوگیری از تشکیل محله‌های فقیرنشین جدید، به‌عنوان جایگزینی مناسب برای زیستگاه‌های غیررسمی، و ارتقای زاغه‌های موجود از طریق یک محله فقیرنشین در سطح شهر آغاز کرد. در این راستا این سازمان جهانی رویکرد ارتقای مشارکت فعال در تدوین، اولویت‌بندی، اجرای هر دو توسعه رسمی مسکن، ارتقای محله‌های فقیرنشین و حمایت از سیاست‌ها بر اساس قوانین و استانداردهای ملی را ترویج می‌کند. بنابراین، زیربرنامه برنامه ۵، به کشورهای عضو کمک می‌کند تا سیاست‌های مسکن خود را تجزیه و تحلیل کرده و استراتژی‌ها و مداخلات مسکن را تدوین کنند و همچنین سیاست‌هایی را توسعه داده و برنامه‌هایی را ارائه دهند که دسترسی به مسکن مناسب را برای همه ارتقا می‌دهد.

جنبه‌های کلیدی مسکن مناسب

مسکن مناسب را باید از دو جنبه تعهدات جامعه بین‌المللی و استحقاق حقوق مسکن مورد بررسی قرار داد. تعهدات جامعه بین‌المللی (اصطلاحی که همه دولت‌ها و آژانس‌های بین‌المللی را در بر می‌گیرد) در قبال تحقق حق مسکن کافی گسترده‌تر از آن چیزی است که معمولا تصور می‌شود.
به عنوان مثال، بر اساس مواد ۵۵ و ۵۶ منشور سازمان ملل متحد و بر اساس اصول تثبیت شده حقوق بین‌الملل، همکاری بین‌المللی برای احقاق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی از وظایف همه دولت‌هاست. این مسئولیت به‌ویژه بر دوش کشورهایی است که در موقعیتی هستند که به دیگران در این زمینه کمک کنند. به همین ترتیب، اعلامیه ۱۹۸۶ در مورد حق توسعه تاکید می‌کند که در غیاب برنامه فعال کمک‌ها و همکاری‌های بین‌المللی، فنی و مالی، تحقق کامل حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در بسیاری از کشورها آرزوی محقق نشده باقی خواهد ماند. به عبارت دقیق‌تر، درباره حق مسکن مناسب، جامعه بین‌المللی به عنوان یک کل قانونا موظف است از طریق تعدادی از اقدامات از این حق حمایت کند.
در مجموع، این حقوق ضمانت‌های اصلی را تشکیل می‌دهند که طبق قوانین بین‌الملل، قانونا به همه افراد واگذار می‌شود. از این رو هبیتات ۷ رویکرد را برای مسکن مناسب معرفی می‌کند. نخست، تصدی امنیت حقوقی است. همه افراد باید از درجه‌ای از «تصدی امنیت» برخوردار باشند که تضمین‌کننده حمایت قانونی در برابر اخراج اجباری، آزار و اذیت و سایر تهدیدها باشد.
در نتیجه، دولت‌ها باید اقدامات فوری را با هدف اعطای امنیت حقوقی تصدی به خانواده‌هایی که در حال حاضر فاقد چنین حمایتی هستند، انجام دهند. چنین اقداماتی باید با مشورت واقعی با افراد و گروه‌های آسیب‌دیده انجام شود.
دوم، در دسترس بودن خدمات، مواد و زیرساخت‌هاست. همه ذی‌نفعان از حق مسکن کافی باید دسترسی پایدار به منابع طبیعی و مشترک، آب آشامیدنی پاک، انرژی برای پخت و پز، گرمایش و روشنایی، تاسیسات بهداشتی و شست‌وشو، تاسیسات نگهداری مواد غذایی، دفع زباله، زهکشی محل و خدمات اضطراری داشته باشند.
سوم، مسکن مقرون‌به‌صرفه. هزینه‌های شخصی یا خانگی مرتبط با مسکن باید در حدی باشد که دستیابی سایر نیازهای اساسی مورد تهدید یا به خطر افتادن قرار نگیرد. یارانه مسکن باید برای کسانی که قادر به دستیابی به مسکن مقرون به صرفه نیستند در دسترس باشد و مستاجران باید از سطوح غیرمنطقی اجاره یا افزایش اجاره‌بها محافظت شوند. در جوامعی که مواد طبیعی منابع اصلی مصالح ساختمانی برای مسکن را تشکیل می‌دهند، دولت‌ها باید اقدامات لازم را برای اطمینان از در دسترس بودن چنین مصالحی انجام دهند.
چهارم، مسکن قابل سکونت. مسکن مناسب باید قابل سکونت باشد، به عبارت دیگر، باید فضای کافی را برای ساکنان فراهم کند و از آنها در برابر سرما، رطوبت، گرما، باران، باد یا سایر تهدیدهای سلامت، مخاطرات ساختاری و ناقلان بیماری محافظت کند. ایمنی فیزیکی سرنشینان نیز باید تضمین شود.
پنجم، مسکن در دسترس. مسکن مناسب باید در دسترس کسانی باشد که حق آن را دارند. گروه‌های محروم باید دسترسی کامل و پایدار به منابع مسکن مناسب داشته باشند. بنابراین باید درجاتی از رعایت اولویت در حوزه مسکن برای گروه‌های محروم مانند سالمندان، کودکان، معلولان جسمی، بیماران لاعلاج، افراد HIV مثبت، افراد با مشکلات پزشکی مداوم، بیماران روانی، قربانیان بلایای طبیعی، افراد ساکن در مناطق آسیب‌پذیر و سایر گروه‌های آسیب‌پذیر تضمین شود. هم قانون و هم سیاست مسکن باید نیازهای این گروه‌ها را کاملا در نظر بگیرد.
ششم، مکان. مسکن مناسب باید در مکانی باشد که امکان دسترسی به گزینه‌های شغلی، خدمات مراقبت‌های بهداشتی، مدارس، مراکز مراقبت از کودکان و سایر امکانات اجتماعی را فراهم کند. مسکن نباید در مکان‌های آلوده یا در مجاورت منابع آلودگی که حق سلامت ساکنان را تهدید می‌کند، ساخته شود.
هفتم، مسکن مناسب فرهنگی. نحوه ساخت مسکن، مصالح ساختمانی مورد استفاده و سیاست‌های زیربنایی آن باید به نحو مناسبی امکان بیان هویت و تنوع فرهنگی را فراهم کند. فعالیت‌هایی که در جهت توسعه یا نوسازی در حوزه مسکن انجام می‌شود باید تضمین کند که ابعاد فرهنگی مسکن قربانی نمی‌شود. این حقوق گسترده‌تر برخی از پیچیدگی‌های مرتبط با حق داشتن مسکن مناسب را آشکار می‌کند. آنها همچنین حوزه‌های بسیاری را نشان می‌دهند که باید توسط دولت‌هایی با تعهدات قانونی برای تامین حقوق مسکن جمعیت خود به طور کامل در نظر گرفته شوند. هر شخص، خانواده، گروه یا جامعه‌ای که در شرایطی زندگی می‌کند که در آن این حقوق به طور کامل تامین نمی‌شود، می‌تواند به‌طور منطقی ادعا کند که از حق مسکن مناسب مطابق قوانین بین‌المللی حقوق بشر برخوردار نیست.

دیدگاه

دسته‌بندی‌هایی همچون مسکن اجتماعی و مسکن ارزان‌قیمت امکان یافتن راه حل‌های خوب را محدود می‌کند

آن لاکاتون

ما نمی‌خواهیم درباره مسکن اجتماعی به منزله یک دسته خاص از بناهای مسکونی صحبت کنیم. ما درباره مسکن صحبت می‌کنیم. همین مسکن در ذات خودش اجتماعی است. ایجاد یک دسته برای مسکن اجتماعی خطرناک است، چرا که این کار طبقه‌بندی و تفاوت‌هایی {میان مسکن اجتماعی و سایر بناهای مسکونی} ایجاد می‌کند که در معماری جامعه عمل به خود می‌پوشد. مثلاً در قالب خانه‌هایی با مساحت محدود یا حذف بالکن‌ها. همین نکته را می‌توان درباره مسکن ارزان‌قیمت نیز گفت.
این دسته‌بندی‌ها صرفاً در حال محدود کردن امکان یافتن راه حل‌های خوب است و تفاوت‌هایی قابل مشاهده ایجاد می‌کند. ما این را قبول نمی‌کنیم. ما می‌خواهیم مسکن را خارج از این دسته‌بندی‌ها طراحی کنیم. چالش ما در مقام معمار این است که فارغ از بودجه، اقلیم یا بستر مسکنی خوب بسازیم. ما واقعاً از ایجاد هرگونه تفاوت {بین بناهای مسکونی با برچسب‌های متفاوت} خودداری می‌کنیم. دسته‌بندی‌های اجتماعی در طراحی مسکن معیار نیست. (در گفت‌وگو با Jakob Walter، منتشر شده در مجله Horizonte، سال ۲۰۱۸، به نقل از وبسایت دانشکده معماری دانشگاه ETH زوریخ)

منبع: گفتار

محیط زیست

پایش هوشمند آلاینده‌های هوا و مدیریت پسماندها با فناوری بومی

متخصصان یک شرکت دانش‌بنیان با استفاده از فناوری بومی و تولید سامانه‌های پایش هوشمند، موفق به پایش میزان آلاینده‌های هوا و اجرای طرح‌های تصفیه و مدیریت پسماند شدند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، حسین کریمیان از محققان این طرح با اشاره به فعالیت این شرکت دانش‌بنیان در حوزه تجهیزات پایش و کاهش آلاینده‌های زیست‌محیطی، گفت: این شرکت دانش‌بنیان با استفاده از دانش فنی بومی، در زمینه تولید تجهیزات نمونه‌برداری و اندازه‌گیری آلاینده‌های محیط زیستی فعالیت دارد و علاوه بر این، در زمینه توسعه راهبری تصفیه‌خانه‌ها و ارائه راهکارهای فناورانه برای کنترل انتشار آلاینده‌های هوا و تولید بیوگاز از پسماندها حرکت می‌کند.
وی به برخی از محصولات تولیدی این شرکت اشاره کرد و افزود: غبارسنج قابل حمل خروجی دودکش صنایع، گازسنج محیطی، تیرگی سنج اگزوز خودرو، گازسنج خروجی اگزوز خودرو، صوت سنج محیطی، دستگاه اندازه‌گیری ذرات معلق هوای آزاد، ایستگاه‌های پایش آلودگی هوای شهری، تنها بخشی از محصولات و تجهیزات این شرکت هستند.
به نقل از معاونت علمی ریاست جمهوری، کریمیان با اشاره به طراحی، ساخت و نصب سیستم‌های فیلتراسیون هوا و آب در صنایع، افزود: علاوه بر راه‌اندازی سامانه‌های تصفیه آب و هوا، طراحی، نصب و راهبری سیستم‌های خورشیدی نیز توسط این مجموعه دانش‌بنیان انجام می‌شود. سنجش و کاهش آلاینده‌های هوا، آلاینده‌های آب و فاضلاب، پسماند و ارائه خدمات کالیبراسیون تجهیزات اندازه‌گیری از دیگر فعالیت‌های شرکت است.
مدیرعامل این شرکت با اشاره به صرفه‌جویی ارزی به واسطه تولید و تجاری‌سازی ۱۱ محصول دانش‌بنیان در حوزه پایش آلایندگی محیط زیست، گفت: علاوه بر این، همکاری در پروژه‌های کاهش آلاینده‌های محیطی صنایع و نیز تصفیه آب نیز به صورت غیر مستقیم زمینه‌ساز صرفه‌جویی ارزی و سدی بر خروج میلیون‌ها دلار ارز از کشور شده است.